Πως να υπομένουμε τους πειρασμούς (Όσιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 28 Απριλίου, 2015

Όσοι είναι φίλοι του Θεού, όσοι έχουν κλείσει μέσα τους τον Κύριο σαν ένα πολύτιμο θησαυρό, δέχονται με πολλή χαρά τις βρισιές και τις ατιμίες, και αγαπούν με καθαρή καρδιά, σαν ευεργέτες, αυτούς που τους αδικούν.

Ο Χριστός, ο αναμάρτητος, ραπίσθηκε άδικα από ένα δούλο, κι έτσι έγινε το πρότυπο όλων μας στην ανεκτικότητα, τη μεγαλοψυχία και τη μακροθυμία. Αλλά μόνο ραπίσθηκε; Αν πάρουμε από την αρχή τα γεγονότα της ένσαρκης οικονομίας Του, θα δούμε πως αυτή δεν είναι τίποτ' άλλο παρά μια αλυσίδα ταπεινώσεων και εξευτελισμών. Πρώτα-πρώτα ο Κύριος, όντας Θεός, καταδέχθηκε να έρθει στη γη, «μορφήν δούλου λαβών», και να ζήσει ανάμεσά μας σαν ένας άσημος και φτωχός «τέκτονος υιός». Μέχρι τα τριάντα Του χρόνια βοηθούσε τον άγιο Ιωσήφ στο ταπεινό
επάγγελμα του ξυλουργού. Ύστερα, όσο κήρυττε και θαυματουργούσε, υπέμεινε το διασυρμό, τη συκοφαντία και τις επιβουλές των Φαρισαίων και Γραμματέων. Και τέλος, πιάστηκε, χλευάσθηκε, μαστιγώθηκε, ραπίσθηκε και σταυρώθηκε. Ποιος; Ο αθώος από τους φταίχτες. Ο ευεργέτης από τους ευεργετημένους. Ο Θεός από τους ανθρώπους! Και γιατί όλα τούτα; Πρώτα, **για να μας σώσει**, όπως όλοι ξέρουμε. Κι έπειτα, **για να μας δώσει παράδειγμα**, όπως γράφει ο απόστολος Πέτρος: «*Χριστός έπαθεν υπέρ υμών, υμίν υπολιμπάνων υπογραμμόν ίνα επακολουθήσητε τοις ίχνεσιν αυτού*». **Όπως υπέμεινε Εκείνος όλους τους πειρασμούς και τις δοκιμασίες της ζωής, και μάλιστα την αδικία και την αχαριστία εκείνων που είχε ευεργετήσει, έτσι πρέπει να υπομένουμε κι εμείς**. «*Τούτο γαρ χάρις, ει δια συνείδησιν Θεού υποφέρει τις λύπας, πάσχων αδίκως*», γράφει πάλι ο πρωτοκορυφαίος απόστολος. «*Ποίον γαρ κλέος, ει αμαρτάνοντες και κολαφιζόμενοι υπομενείτε; Αλλ' εἰ αγαθοποιούντες και πάσχοντες υπομενείτε, τούτο χάρις παρά Θεώ*» .

«*Αγαθοποιών και πάσχων*» ακριβώς ο Χριστός, είναι σα να λέει στον καθένα από μας: “**Αν θέλεις, άνθρωπέ μου, να ζήσεις αιώνια μαζί μου, και να γίνεις «κατά χάριν Θεός», ταπεινώσου για χάρη μου, όπως ταπεινώθηκα**
κι εγώ για χάρη σου. Πέταξε από πάνω σου τη δαιμονική υπερηφάνεια και

μη
ντραπείς να υποστείς χλευασμούς και να πάθεις κάθε κακό για τις εντολές μου. Αλλιώς, θα ντραπώ κι εγώ για σένα την ημέρα της Κρίσεως. «*Ος γαρ αν επαισχυνθή με και τους εμούς λόγους, τούτον ο υιός του ανθρώπου επαισχυνθήσεται, όταν έλθη εν τη δόξη αυτού και του πατρός και των αγίων αγγέλων*». Και θα προστάξω τότε τους αγγέλους μου: «*Αρθήτω ο ασεβής, ίνα μη ίδη την δόξαν Κυρίου*»”.

Αν λοιπόν δεν υπομείνουμε τους πειρασμούς, τότε και ο Κύριος θα μας αποδοκιμάσει στη δευτέρα παρουσία Του, γιατί προτιμήσαμε τη δόξα των ανθρώπων και δεν θελήσαμε ν' ακολουθήσουμε το παράδειγμά Του. Πώς θέλουμε να συμβασιλεύσουμε και να συνδοξασθούμε μαζί Του στη βασιλεία των ουρανών, αν δεν καταδεχόμαστε να ταπεινωθούμε από έναν άλλον άνθρωπο, εμείς, που είμαστε «γη και σποδός», τη στιγμή που ο Χριστός, ο άπειρος Θεός και δημιουργός του σύμπαντος, αυτοταπεινώθηκε, άφησε την ουράνια δόξα Του κι έγινε άνθρωπος ευτελής; Εμείς δεν καταδεχόμαστε να ταπεινωθούμε μπροστά στον αδελφό μας, που είναι ίσως ανώτερος από μας, ενώ ο Χριστός έγινε δούλος και δέχθηκε τόσες ταπεινώσεις και σταυρικό θάνατο ακόμα, από τους δούλους Του!

Ας υποθέσουμε, ότι βαδίζουμε στο δρόμο μαζί με τον Χριστό. Και μας συναντάει ένας άνθρωπος, που χτυπάει στο πρόσωπο και Εκείνον και εμάς. Ο Δεσπότης Χριστός δεν αντιδρά και δεν διαμαρτύρεται. Μπορούμε να σκεφτούμε σε τι δεινή θέση θα βρεθούμε εμείς, αν αντιδράσουμε;

Ο Κύριος είναι το υπόδειγμά μας. Και όμως, Εκείνος περιπαίζεται και δεν αγανακτεί· εμείς επαναστατούμε. Εκείνος δέχεται σταυρό και θάνατο ταπεινωτικό· εμείς δεν σηκώνουμε ούτε ένα ταπεινωτικό λόγο. **Πώς λοιπόν θα γίνουμε συγκοινωνοί της δόξας Του, αφού δεν καταδεχόμαστε να γίνουμε**
συγκοινωνοί των παθών και των βασάνων Του; Μάταια αγωνιζόμαστε, μάταια
ελπίζουμε στην αιώνια ζωή, αν δεν είμαστε αποφασισμένοι να σηκώσουμε σταυρό, όπως Εκείνος.

Δεν απομένει πάρα να Τον μιμηθούμε, με τη βεβαιότητα ότι «*ουκ άξια τα παθήματα του νυν καιρού προς την μέλλουσαν δόξαν αποκαλυφθήναι εις ημάς*».

(Από το βιβλίο: “ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ ΠΑΤΕΡΙΚΗΣ ΣΟΦΙΑΣ” Βασισμένο σε κείμενο του Οσίου Συμεών του Νέου Θεολόγου, ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ, ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗ).

(Πηγή ηλ. κειμένου: hristospanagia.gr)